

Dosarul nr. 2rac-135/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. M. Țurcan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, R. Pulbere, O. Cojocaru)

ÎNCHEIERE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând cererea cu privire la încetarea procesului și confirmarea tranzacției de împăcare depusă de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Carmez Processing” și Societatea pe Acțiuni „Carmez” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, intervenienți accesorii Consiliul Concurenței și Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității cu privire la anularea facturilor,

constată:

La data de 12 iunie 2019, SRL „Carmez Processing” („Farm Meat Processing”) și SA „Carmez” au depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău”, intervenienți accesorii Consiliul Concurenței și Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, prin care a solicitat constatarea faptului încălcării de către SA „Apă-Canal Chișinău” a prevederilor legislației concurențiale și a celei cu privire la asigurarea egalității la emiterea actelor juridice facturi fiscale contestate, fapt care atrage nulitatea relativă a acestora; declararea nulă a facturilor fiscale nr. AAG 5477202 din 26 aprilie 2019 pentru suma de 13 712,30 lei și nr. AAG 5477199 din 26 aprilie 2019 pentru suma de 44 474,47 lei; încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 01 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de SRL „Carmez Processing” și SA „Carmez” a fost respinsă integral, ca nefondată. Totodată, a fost anulată măsura de asigurare a acțiunii dispusă prin încheierea nr. 2c-2070/19 din 27 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care s-a suspendat executarea actelor contestate și anume: factura fiscală AAG

5477202 din 26 aprilie 2019, pentru suma de 13 712,30 lei, emisă de către SA „Apă-Canal Chișinău” în privința SA „Carmez” și factura fiscală AAG 5477199 din 26 aprilie 2019, pentru suma de 44 474,47 lei, emisă de către SA „Apă-Canal Chișinău” în privința SRL „Carmez Processing”.

La 01 iulie 2020 SRL „Carmez Processing” și SA „Carmez” au declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii din 01 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă, cu încasarea din contul intimății a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 23 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Carmez Processing” și SA „Carmez” și a fost menținută hotărârea din 01 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

La data de 25 martie 2021 SRL „Carmez Processing” și SA „Carmez” au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral, cu încasarea din contul intimății a tuturor cheltuielilor de judecată.

La 19 aprilie 2021, reprezentantul intimății SA „Apă-Canal Chișinău”, Parascovia Frumusachi, a depus o cerere, la care a anexat tranzacția de împăcare nr. 05/41-01/259 din 19 aprilie 2021, solicitând confirmarea tranzacției de împăcare a părților și încetarea procesului.

La data de 28 aprilie 2021, reprezentantul SRL „Carmez Processing” și SA „Carmez”, Iurie Burca, a depus o cerere prin care a solicitat încetarea procesului, în legătură cu încheierea de către părți a tranzacției de împăcare.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea cu privire la încetarea procesului și confirmarea tranzacției de împăcare.

În conformitate cu art. 212 alin. (6) din Codul de procedură civilă, dacă respinge renunțarea reclamantului la acțiune ori recunoașterea acțiunii de către pârât sau dacă nu confirmă tranzacția părților, instanța judecătorească pronunță în acest sens o încheiere motivată și examinează cauza în fond.

Materialele cauzei atestă că, în cadrul examinării cauzei în instanța de recurs, intimata SA „Apă-Canal Chișinău” a depus o cerere prin care a solicitat încetarea procesului, pe motiv că, părțile au încheiat o tranzacție de împăcare.

Recurentele SRL „Carmez Processing” și SA „Carmez” la fel au solicitat încetarea procesului și confirmarea tranzacției de împăcare.

Astfel, intimata a prezentat tranzacția de împăcare nr. 05/41-01/259 din 19 aprilie 2021, în original, semnată și încheiată între SRL „Carmez Processing” și SA „Carmez” – Partea I și SA „Apă-Canal Chișinău” – Partea II.

În pct. 2.1 din tranzacția de împăcare, părțile au convenit asupra recalculării plății suplimentare pentru depășirea concentrației maxim admisibile a poluanților în apele uzate evacuate, expuse spre plată în factura fiscală seria AAG 5477202 din 26 aprilie 2019, emisă în privința SA „Carmez” și factura fiscală seria AAG 5477199 din

26 aprilie 2019, emisă în privința SRL „Carmez Processing”, prin aplicarea coeficienților stabiliți în contractele privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți nr. 4-364-34/57ps din 04 iulie 2013, semnat cu SRL „Farm Meat Processing”, redenumită în SRL „Carmez Processing” și contractul nr. 20-13/12231 din 30 decembrie 2010, semnat cu SA „Carmez”.

Părțile s-au obligat că:

Partea I (SRL „Carmez Processing” și SA „Carmez”) renunță la toate pretențiile formulate în cererea de chemare în judecată și nu pretinde la încasarea taxelor de stat.

Partea II (SA „Apă-Canal Chișinău”) renunță la obiecțiile formulate în referințele depuse pe parcursul examinării litigiului.

Partea II se obligă să anuleze factura fiscală seria AAG 5477202 din 26 aprilie 2019, emisă în privința SA „Carmez” și factura fiscală seria AAG 5477199 din 26 aprilie 2019, emisă în privința SRL „Carmez Processing”, în termen de 30 de zile de la confirmarea tranzacției.

Partea II se obligă să emită noi facturi fiscale pentru luna aprilie anul 2019, cu titlu de plăți suplimentare pentru depășirea concentrației maxim admisibile a poluanților în apele uzate evacuate, conform pct. 2.1 a prezentei tranzacție.

Partea I se obligă să achite integral, în termenul indicat noile facturi fiscale emise de către SA „Apă-Canal Chișinău”.

Partea II va calcula penalități pentru fiecare zi de întârziere, în cazul neachitării în termen a noilor facturi fiscale, conform condițiilor contractuale și a legislației în vigoare.

În conformitate cu art. 60 alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța nu va admite renunțarea reclamantului la acțiune, nici recunoașterea acțiunii de către pârît, nu va confirma tranzacția dacă aceste acte contravin legii ori încalcă drepturile, libertățile și interesele legitime ale persoanei, interesele societății sau ale statului. Anterior confirmării tranzacției, instanța verifică respectarea prevederilor art.32 alin.(3) din Legea nr.137 din 3 iulie 2015 cu privire la mediere.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că tranzacția de împăcare încheiată între SRL „Carmez Processing”, SA „Carmez” și SA „Apă-Canal Chișinău” nu poate fi confirmată, deoarece la materialele cauzei lipsesc actele juridice, la care părțile fac referire în tranzacția de împăcare și în temeiul cărora instanța ar avea posibilitatea omologării tranzacției.

Or, tranzacția de împăcare este un act procesual de dispoziție, ce rezidă în faptul că, ambele părți își asumă obligații determinate de renunțările sau recunoașterile reciproce pe care le fac referitor la pretențiile formulate.

Deci, în cazul în care părțile intenționează să încheie o tranzacție, instanța este obligată să verifice condițiile de încheiere, și să stabilească dacă părțile și-au manifestat voința liberă.

Prin urmare, odată ce la materialele dosarului lipsesc actele necesare în vederea verificării condițiilor încheierii tranzacției, instanța de recurs este în imposibilitatea a lua act de voința părților și verificării legitimității și legalității tranzacției.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea cu privire la încetarea procesului și confirmarea tranzacției de împăcare.

În conformitate cu art. 212 alin. (6), 270 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea de încetare a procesului și confirmarea tranzacției de împăcare depusă de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Carmez Processing” și Societatea pe Acțiuni „Carmez” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, intervenienți accesorii Consiliul Concurenței și Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității cu privire la anularea facturilor.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Dosarul nr. 2rac-135/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. M. Țurcan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, R. Pulbere, O. Cojocaru)

DECIZIE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Carmez Processing” și Societatea pe Acțiuni „Carmez”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Carmez Processing” și Societatea pe Acțiuni „Carmez” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, intervenienți accesorii Consiliul Concurenței și Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității cu privire la anularea facturilor,

împotriva deciziei din 23 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Carmez Processing” și Societatea pe Acțiuni „Carmez” și a fost menținută hotărârea din 01 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

constată:

La data de 12 iunie 2019, SRL „Carmez Processing” („Farm Meat Processing”) și SA „Carmez” au depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău”, intervenienți accesorii Consiliul Concurenței și Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității cu privire la anularea facturilor.

În motivarea acțiunii reclamantele au indicat că la 26 aprilie 2019, SA „Apă-Canal Chișinău” a emis în privința acestora facturi fiscale privind încasarea plăților pentru pretinsul „serviciu de canalizare în cazul depășirii normelor CMA”, după cum urmează: în privința SA „Carmez” - factura fiscală AAG 5477202 pentru suma de 13 712,30 de lei, iar, în privința SRL „Carmez Processing” („Farm Meat Processing”) factura fiscală AAG 5477199 pentru suma de 44 474,47 de lei. Facturile au fost

recepționate la data de 07 mai 2019.

Reclamantele au susținut că, nefiind de acord cu facturile fiscale emise unilateral de către SA „Apă-Canal Chișinău” și având la bază prevederile legislației civile care reglementează nulitatea actului juridic pentru încălcarea unei dispoziții legale prin care se ocrotește un interes particular, la 13 mai 2019 au întocmit și semnat cererea prealabilă nr. 39 privind anularea pe cale amiabilă a actelor juridice. În cererea prealabilă au invocat ilegalitatea facturilor fiscale emise, cu referință la normele legale încălcate, care în coraport cu normele Codului civil ce reglementează nulitatea relativă a actului juridic, duc la nulitatea acestor facturi. La 24 mai 2019, SA „Apă-Canal Chișinău” a expediat un răspuns, recepționat la 28 mai 2019, prin care a refuzat satisfacerea tuturor cerințelor solicitantelor.

Au relatat că, până la 01 mai 2017, relația operator-consumator la recepționarea apelor uzate cu depășirea normelor CMA era reglementată prin contractele de recepționare și preepurare a apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți. Conform clauzelor contractuale, SRL „Carmez Processing” („Farm Meat Processing”) și SA „Carmez” achitau către SA „Apă-Canal Chișinău”, lunar, tarifele reglementate în bază de contract.

SRL „Carmez Processing” și SA „Carmez” au susținut că în luna aprilie 2017, au recepționat de la pârâtă notificările nr. 1200/4411 și nr. 1200/4252 din 27 martie 2017 privind rezilierea unilaterală de către ultima a contractelor de recepționare și preepurare a apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți. În notificări au fost informate că relațiile referitoare la recepționarea de către SA „Apă-Canal Chișinău” a apelor uzate va fi reglementată prin semnarea unui acord bilateral, obligatoriu conform prevederilor alin. (18) al art. 22 din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013 (în redacția până la 07 martie 2019), la stabilirea și impunerea spre achitare a tarifelor diferențiate, care însă nu a mai fost semnat până în prezent, necâtând la numeroasele solicitări scrise, expediate la adresa SA „Apă-Canal Chișinău”, cât și verbale.

Reclamantele consideră că acțiunile contrare legii ale SA „Apă-Canal Chișinău” au la bază și Decizia Consiliului de administrare a SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 2 din 12 iunie 2017, prin care s-a decis aplicarea discriminatorie a legii doar față de o parte din agenții economici deserviți. Totodată, circa 95 % din consumatori non casnici nu achită aceste tarife suplimentare, ci doar tarifele reglementate de stat, de alimentare cu apă și de canalizare. Astfel, actul menționat este unul discriminatoriu și anticoncurențial și la decizia SA „Apă-Canal Chișinău” este aplicat în privința SRL „Carmez Processing” („Farm Meat Processing”) și SA „Carmez” până în prezent.

Au notat că în luna iulie 2017, pârâta le-a informat că potrivit Deciziei Consiliului de administrare a SA „Apă-Canal Chișinău” din 12 iunie 2017, pentru agenții economici, de la care, pe parcursul anului 2017, nu s-au preluat probe de apă uzată, calculele vor fi efectuate conform coeficientului aplicat anterior, până la prelevarea probelor noi, iar, pentru agenții economici, de la care s-au preluat probe pe parcursul anului 2017, se vor aplica, până la finele anului curent, coeficienții expuși în tabel. Astfel, începând cu 01 mai 2017, SA „Apă-Canal Chișinău”, având la bază un

act juridic unilateral și contrar legii, în mod vădit lezează interesele economice ale societăților reclamante, prin aplicarea arbitrară, selectivă, discriminatorie și anticoncurențială a prevederilor Legii privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013.

Au menționat că prin Legea nr. 322 din 30 noiembrie 2018, pentru modificarea Legii privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013 (în vigoare din 08 martie 2019), alin. (18) al art. 22 a fost expus în redacție nouă, care la fel este încălcată de către SA „Apă-Canal Chișinău” la impunerea spre plată a plăților suplimentare corespunzătoare. De asemenea, nici Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisarii de apă pentru localități urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013, nu prevede modalitatea de calcul a plăților suplimentare, ci doar stabilește în Anexa nr. 1 parametrii de calitate ai apelor uzate. În consecință, circa 800 de agenți economici, inclusiv SRL „Carmez Processing” („Farm Meat Processing”) și SA „Carmez”, sunt obligați să achite SA „Apă-Canal Chișinău” așa-numitele „tarife diferențiate” (plăți suplimentare) în baza Deciziei Consiliului de administrare a SA „Apă-Canal Chișinău” din 12 iunie 2017, fapt care îi pune în poziție de inegalitate concurențială, dar și constituie o discriminare economică directă a reclamantelor comparativ cu majoritatea persoanelor juridice ce activează în municipiul Chișinău.

Au remarcat că în baza acestui act, pârâta emite lunar până în prezent facturi fiscale pentru pretinse „servicii de canalizare în cazul depășirii normelor CMA”, toate fiind contestate în instanța de judecată.

Reclamantele au afirmat că, din răspunsul nr. 1200/8332 din 10 iulie 2018 (la cererea „Farm Meat Processing” nr. 93 din 25 iunie 2018, de acces la informație oficială), rezultă că facturi fiscale emise de SA „Apă-Canal Chișinău” pentru pretinse servicii de canalizare în cazul depășirii normelor CMA sunt arbitrare, ilegale, discriminatorii și anticoncurențiale, deoarece sunt aplicate numai în privința a 809 consumatori-persoane juridice, din totalul de 12 068 aflați la deservire în bază de contract; pentru 11 259 de consumatori-persoane juridice nu au fost aplicate și nu se aplică tarife diferențiate în cazul depășirii normelor CMA. Mai mult ca atât, analizele de laborator a apelor uzate se efectuează exclusiv în dependență de volumul apelor uzate deversate în sistemul public de canalizare și doar la agenții economici care înregistrează cele mai mari deversări, de peste 500 m³ lunar. Timp de 6 luni ale anului 2018, SA „Apă-Canal Chișinău” a emis doar 4 394 de facturi fiscale în cazul depășirii normelor CMA sau 732 lunar, ceea ce denotă că 11 336 de agenți economici nu achită aceste servicii, fapt care pune la îndoială veridicitatea informației prezentată de pârâtă în acest răspuns.

Au mai indicat că Anexa nr. 1 la Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013, stabilește un număr total de 26 de indicatori de calitate a apelor menajere uzate evacuate în rețelele de canalizare ale localităților. Însă, acest regulament nu prevede o modalitate de calcul a tarifelor diferențiate așa cum este reglementat în art. 22 alin. (18) din Legea nr. 303 din 13

decembrie 2013, în redacția din 08 martie 2019. La calcularea „plăților suplimentare” impuse reclamantelor, pârâta aplică un pretins coeficient ”k” (nereglementat de niciun act legislativ și/sau normativ) la tariful reglementat de stat pentru serviciul de canalizare și impune spre plată, suplimentar serviciului de canalizare, respectivele plăți suplimentare.

Au susținut că SA „Apă-Canal Chișinău”, în mod arbitrar și fără motivare juridică, cât și matematică, însumează doar rezultatele depășirilor a 4-7 parametri de calitate și îi împarte la numărul lor (4-7), calculând coeficient ”k”, care, la fel, fără nicio bază legală, se aplică la tariful de canalizare aprobat de ANRE de 11,17 lei pentru 1 m³ de ape deversate (suplimentar serviciilor de canalizare, achitate separat). Or, nici Legea, nici Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013 și nici contractele serviciilor de alimentare cu apă și de recepționare a apelor uzate, semnate cu ambele reclamante, nu stabilesc că aceste tarife se aplică la tariful aprobat de ANRE pentru serviciile de canalizare.

SRL „Carmez Processing” („Farm Meat Processing”) și SA „Carmez” au solicitat constatarea faptului încălcării de către SA „Apă-Canal Chișinău” a prevederilor legislației concurențiale și a celei cu privire la asigurarea egalității la emiterea actelor juridice facturi fiscale contestate, fapt care atrage nulitatea relativă a acestora; declararea nulă a facturilor fiscale nr. AAG 5477202 din 26 aprilie 2019 pentru suma de 13 712,30 lei și nr. AAG 5477199 din 26 aprilie 2019 pentru suma de 44 474,47 lei; încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 01 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de SRL „Carmez Processing” și SA „Carmez” a fost respinsă integral, ca nefondată. Totodată, a fost anulată măsura de asigurare a acțiunii dispusă prin încheierea nr. 2c-2070/19 din 27 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care s-a suspendat executarea actelor contestate și anume: factura fiscală AAG 5477202 din 26 aprilie 2019, pentru suma de 13 712,30 lei, emisă de către SA „Apă-Canal Chișinău” în privința SA „Carmez” și factura fiscală AAG 5477199 din 26 aprilie 2019, pentru suma de 44 474,47 lei, emisă de către SA „Apă-Canal Chișinău” în privința SRL „Carmez Processing”.

La 01 iulie 2020 SRL „Carmez Processing” și SA „Carmez” au declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii din 01 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă, cu încasarea din contul intimitei a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 23 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SRL „Carmez Processing” și SA „Carmez” și a fost menținută hotărârea din 01 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată au concluzionat că SA „Carmez” și SRL „Carmez Processing” nu au dovedit că calculul plății pentru evacuarea apelor cu depășirea concentrațiilor maxim admisibile a impurităților în apele evacuate, a fost efectuat de către SA „Apă-Canal Chișinău” contrar exigențelor Legii privind plata

pentru poluarea mediului, inclusiv a anexei nr. 5 la aceasta, nespecificând în ce mod intimata a admis încălcarea exigențelor Legii indicate.

Prin urmare, instanțele ierarhic inferioare au conchis că lipsa unor clauze contractuale ce ar determina tarifele diferențiate pentru calculare sumelor ce reies din evacuarea de către SA „Carmez” și SRL „Carmez Processing” a apelor uzate în sistemul public de canalizare cu depășirea concentrațiilor maxim admisibile a impurităților în apele evacuate, nu denotă ilegalitatea actelor contestate în contextul indicat. Or, conform art. 22 din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, anume SA „Carmez” și SRL „Carmez Processing” le este imputabilă obligația de a cere furnizorului de servicii de canalizare autorizarea evacuării apelor în sistemul public de canalizare cu depășirea concentrațiilor maxim admisibile a impurităților în apele evacuate și respectiv, deoarece potrivit normei indicate acest serviciu reprezintă un serviciu diferențiat, anume ultimelor le este imputabilă obligația de a cere furnizorului de servicii încheierea unui astfel de contract.

La data de 25 martie 2021 SRL „Carmez Processing” și SA „Carmez” au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă integral, cu încasarea din contul intimitei a tuturor cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului s-a invocat că instanțele ierarhic inferioare au interpretat eronat prevederile singurei norme legale care reglementează plățile suplimentare și anume art. 22 alin. (18) din Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013, care face referință expresă la faptul că modalitatea de calcul a plăților suplimentare se stabilește în Regulamentul privind cerințele de colectare, epurare și deversare a apelor uzate în sistemul de canalizare și/sau în emisarii de apă pentru localitățile urbane și rurale, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 950 din 25 noiembrie 2013, deoarece formula de calcul (anexa nr. 7 la Regulament) a fost aprobată de Guvernul RM abia la 19 februarie 2020, prin Hotărârea nr. 90, fiind publicată în Monitorul Oficial nr.75-83 din 13 martie 2020 și va intra în vigoare, pentru SRL „Carmez Processing” („Farm Meat Processing”) și SA „Carmez”, abia la 01 ianuarie 2022.

Au indicat că instanțele de judecată au omis să aplice în speță și prevederile Legii concurenței, în situația în care autoritatea de stat competentă în domeniu a susținut poziția recurentelor și a constatat încălcarea gravă a acesteia la emiterea facturilor fiscale, decizia respectivă fiind una executorie în temeiul art. 47 alin.(3) al Legii concurenței, dar și prin prisma Codului administrativ, însă, Legea concurenței ocrotește interesul lor particular în ceea ce privește asigurarea unei concurențe loiale și neadmiterea abuzului de poziție de monopolist pe piața serviciilor de alimentare cu apă și de canalizare.

Recurentele consideră că, de către instanțele ierarhic inferioare nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei în fond, precum și nu au fost apreciate corect probele anexate la materialele dosarului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 23 februarie 2021.

Decizia motivată a instanței de apel a fost expediată la adresa electronică a recurentelor la data de 24 martie 2021 (f.d. 89, volumul II).

Astfel, recursul, declarat la data de 25 martie 2021, este în termen.

La 12 aprilie 2021, copia recursului a fost expediată în adresa SA „Apă-Canal Chișinău”, Consiliului Concurenței și a Consiliului pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității, cu înștiințarea despre depunerea referinței (f.d. 107, volumul II).

La 19 aprilie 2021, reprezentantul SA „Apă-Canal Chișinău”, Parascovia Frumusachi, a depus o cerere, la care a anexat tranzacția de împăcare nr. 05/41-01/259 din 19 aprilie 2021, solicitând confirmarea tranzacției de împăcare și încetarea procesului.

La data de 28 aprilie 2021, reprezentantul SRL „Carmez Processing” și SA „Carmez”, Iurie Burca, a depus o cerere prin care a solicitat încetarea procesului, în legătură cu încheierea de către părți a tranzacției de împăcare.

Prin referința depusă la 28 aprilie 2021, Consiliul Concurenței a indicat că în limitele competenței sale, Plenul Consiliului Concurenței prin decizia nr. APD-35/17-64 din 13 septembrie 2019 a constatat abuzul de poziție dominantă a SA „Apă-Canal Chișinău”, manifestat prin aplicarea diferențiată arbitrară a coeficienților la stabilirea tarifelor diferențiate/plăților suplimentare pentru depășirea CMA în apele uzate evacuate, inclusiv prin neperceperea plăților suplimentare de la o parte din întreprinderile active din mun. Chișinău și or. Ialoveni, respectiv, s-a expus pe marginea obiectului litigiului.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 12 mai 2021 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din materialele dosarului rezultă că înaintând prezenta acțiune, SRL „Carmez Processing” („Farm Meat Processing”) și SA „Carmez” au solicitat anularea facturilor

fiscale emise de SA „Apă-Canal Chișinău” pentru serviciile de canalizare în cazul depășirii normelor CMA, după cum urmează: în privința SA „Carmez” – factura fiscală AAG 5477202 din 26 aprilie 2019 pentru suma de 13 712,30 lei și în privința SRL „Carmez Processing” – factura fiscală AAG 5477199 din 26 aprilie 2019 pentru suma de 44 474,47 lei.

Deci, se constată că, între părți au fost încheiate contracte privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți.

Conform contractelor respective reclamantele achitau lunar SA „Apă-Canal Chișinău” tarifele reglementate de părți în baza acestor contracte.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii și a respins-o integral.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de SRL „Carmez Processing” și SA „Carmez”, a ajuns la concluzia netemeinicii acestuia, menținând hotărârea primei instanțe, pe care a considerat-o întemeiată și legală.

În cadrul examinării cauzei în instanța de recurs, intimata SA „Apă-Canal Chișinău” a depus o cerere prin care a solicitat încetarea procesului, pe motiv că, părțile au încheiat o tranzacție de împăcare.

Recurentele SRL „Carmez Processing” și SA „Carmez” la fel au solicitat încetarea procesului și confirmarea tranzacției de împăcare.

Prin tranzacția de împăcare nr. 05/41-01/259 din 19 aprilie 2021 (pct. 2.1), părțile au convenit asupra recalculării plății suplimentare pentru depășirea concentrației maxim admisibile a poluanților în apele uzate evacuate, expuse spre plată în factura fiscală seria AAG 5477202 din 26 aprilie 2019, emisă în privința SA „Carmez” și factura fiscală seria AAG 5477199 din 26 aprilie 2019, emisă în privința SRL „Carmez Processing”, prin aplicarea coeficienților stabiliți în contractele privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți nr. 4-364-34/57ps din 04 iulie 2013, semnat cu SRL „Farm Meat Processing”, redenumită în SRL „Carmez Processing” și contractul nr. 20-13/12231 din 30 decembrie 2010, semnat cu SA „Carmez”.

Părțile s-au obligat că:

Partea I (SRL „Carmez Processing” și SA „Carmez”) renunță la toate pretențiile formulate în cererea de chemare în judecată și nu pretinde la încasarea taxelor de stat.

Partea II (SA „Apă-Canal Chișinău”) renunță la obiecțiile formulate în referințele depuse pe parcursul examinării litigiului.

Partea II se obligă să anuleze factura fiscală seria AAG 5477202 din 26 aprilie 2019, emisă în privința SA „Carmez” și factura fiscală seria AAG 5477199 din 26 aprilie 2019, emisă în privința SRL „Carmez Processing”, în termen de 30 de zile de la confirmarea tranzacției.

Partea II se obligă să emită noi facturi fiscale pentru luna aprilie anul 2019, cu titlu de plăți suplimentare pentru depășirea concentrației maxim admisibile a poluanților în apele uzate evacuate, conform pct. 2.1 a prezentei tranzacție.

Partea I se obligă să achite integral, în termenul indicat noile facturi fiscale emise de către SA „Apă-Canal Chișinău”.

Partea II va calcula penalităţi pentru fiecare zi de întârziere, în cazul neachitării în termen a noilor facturi fiscale, conform condiţiilor contractuale şi a legislaţiei în vigoare.

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ lărgit al Curţii Supreme de Justiţie reţine că, prin tranzacţia de împăcare, părţile au convenit asupra unor condiţii potrivit cărora s-au obligat să le execute în conformitate cu anumite prevederi contractuale prevăzute de contractele privind recepţionarea şi preepurarea apelor uzate cu concentraţii majorate de poluanţi.

Potrivit art. 167 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, reglementează că, la cererea de chemare în judecată se anexează documentele care certifică circumstanţele pe care reclamantul îşi întemeiază pretenţiile şi copiile de pe aceste documente pentru pârâţi şi intervenienţi, dacă aceştia nu dispun de ele.

Instanţa de recurs constată că, contractele privind recepţionarea şi preepurarea apelor uzate cu concentraţii majorate de poluanţi nr. 4-364-34/57ps din 04 iulie 2013, încheiat între SA „Apă-Canal Chişinău” şi SRL „Farm Meat Processing”, redenumită în SRL „Carmez Processing” şi contractul nr. 20-13/12231 din 30 decembrie 2010, încheiat între SA „Apă-Canal Chişinău” şi SA „Carmez”, la care fac referire părţile în tranzacţia de împăcare, lipsesc la materialele dosarului.

Înţelegerea părţilor, consemnată în tranzacţia de împăcare, nu se referă doar la facturile fiscale, care sunt obiectul litigiului, dar şi la calcularea unei penalităţi în cazul neachitării în termen a noilor facturi fiscale, conform condiţiilor contractuale, precum se indică în tranzacţie.

În astfel de circumstanţe, instanţa de recurs nu se poate expune asupra confirmării tranzacţiei de împăcare, în condiţiile în care părţile s-au obligat să respecte anumite prevederi contractuale, pe care instanţa nu le cunoaşte.

Or, fără examinarea efectivă a contractelor respective, instanţa este în imposibilitate de a constata care este conţinutul condiţiilor contractuale la care fac referire părţile.

Aşadar, nefiind anexate la materialele dosarului şi nefiind examinate contractele privind recepţionarea şi preepurarea apelor uzate cu concentraţii majorate de poluanţi încheiate între reclamante şi pârâtă, nu este clar în ce mod poate fi executată tranzacţia de împăcare.

Ca urmare, în sensul art. 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, instanţele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-şi întemeiază hotărârile, iar, având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noţiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse aprecierii.

De asemenea, noţiunea de proces echitabil impune ca instanţa de judecată să nu-şi motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esenţiale care-i sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze de a proba pur şi simplu concluziile uneia dintre părţi.

În circumstanţele constatate şi expuse supra, instanţa de recurs este în imposibilitate de a expune asupra confirmării tranzacţiei de împăcare încheiată între

SRL „Carmez Processing”, SA „Carmez” și SA „Apă-Canal Chișinău”.

Astfel, din considerentele menționate și deoarece eroarea judiciară în cauză nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite cauza spre rejudecare în instanța de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Carmez Processing” și Societatea pe Acțiuni „Carmez”.

Se casează integral decizia din 23 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Carmez Processing” și Societatea pe Acțiuni „Carmez” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, intervenienți accesorii Consiliul Concurenței și Consiliul pentru Prevenirea și Eliminarea Discriminării și Asigurarea Egalității cu privire la anularea facturilor, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic